

هەر که سێک دوو کچ به خێو بکات، ههتاوهکو پێدهگهن؛ ئهوا له پرۆژی قیامهتدا من وئهو (وهکو ئهم دووانهین)». وههردوو په نجه که ی به یه که وه لکاند، وئاماژه ی بۆ کرد

له ئه نه سه ی کوری مالیکه وه -په زای خوای لیبیت- که پێغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت:
«هەر که سێک دوو کچ به خێو بکات، ههتاوهکو پێدهگهن؛ ئهوا له پرۆژی قیامهتدا من وئهو (وهکو ئهم دووانهین)». وههردوو
په نجه که ی به یه که وه لکاند، وئاماژه ی بۆ کرد
[صه حیه] [موسلیم گێراویه تیه وه]

پێغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- پێمان پراده گه یه تیت ئهو که سه ی خوای گه وره دوو کچ یان دوو خوشکی پێ
به خشییت؛ پاشان هه ستیت به به خێو کردنیان و په روه رده کردنیان و رێنموونی کردنیان بۆ خێر و چاکه وئاگاداریان بکاته وه
له شه ر و خراپه هه تا وه کو گه وره ده بن و پێده گهن، ئهوا له پرۆژی قیامهتدا دیت له گه ل پێغه مبه ری خودایه -صلی الله
علیه وسلم- هه روه کو چۆن په نجه ی شایه تمان و په نجه ی ناوه راست پێکه وه ن

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3360>

